

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Prologus ad Particulonem.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

versus Seiani crudelitatem, infantis causam defendent suffragiis omnibus. Fac, quod facere te iurisiurandi religio iubet. Fac, quod facere iam, salua fide, potes. Et erit, quod mihi tuoque iudicio gratulari queam. Longius profecto, quam constitueram, progredior, et pluribus a te contendo precibus, quam tua patitur virtus, atque ipsius causae iustitia. Sed animi, propter iniurias, nimiae hoc dabis aegritudini: ut semet vix continere solent illi, quorum conscia mens recti nunquam videtur pallefcere culpa; et malorum multis tamen afficitur: ut maxima sit innocentiae contumacia, contra insolentem hominum audaciam. Quinam sint illi tam nefarii homines, scire si velis: moliminibus suis mox semet ipsos prodere senties: et fatis manifesta erunt suo tempore illorum scelera. Ego vero valde iuuenis ex Ennii Telepho didici, vulgo quod dici solet: *palam mutire, plebeio piaculum est.* Ne hiscere quidem inopi aduersus potentem licet. Ac huius sententiae immemor haud ero, quoad sanae mentis mihi constabit usus.

LIBER V.

Prologus ad Particulonem.

Quum destinassem operis habere terminum
 In hoc, ut aliis esset materiae fatis:
 Consilium tacito corde damnavi meum.
 Nam, si quis talis etiam est tituli *artifex,*
 Quo pacto diuinabit, quidnam omiserim,
 Vt

Ut illud ipsum cupiat famae tradere:
 Sua cuique quum sit animi cogitatio,
 Colorque proprius? Ergo non leuitas mihi,
 Sed certa ratio causam scribendi dedit.
 Quare, Particulo, quoniam caperis fabulis, 10
 Quas Aesopias, non Aesopi, nomino,
 Quasi paucas ostenderit; ego plures dissero,
 Vius vetusto genere, sed rebus nouis.
 Quarum libellum dum tu vaciuus perleges:
 Hunc obtrectare si volet malignitas, 15
 Imitari dum non possit, obtrectet licet.
 Mihi parta laus est, quod tu, quod similes tui,
 Vestras in chartas verba transfertis mea,
 Dignumque longa iudicatis memoria.
 Illiteratum plausum non desidero. 20

Sufficit cuique sua ad laudem dicendi materia.

Cum ego hic operis finem facere decreuerim, quod libro dictum est quarto extremo: ut aliis, idem fortasse molientibus mecum, materiae superfit, quantum satis: memet breui post consilii poenituit, ac ipse malui superioribus alias addere fabulas. Nam si quis omnino mihi similis poeta animum induxerit, ad comparandam immortalem nominis famam, eodem instituto uti: prorsus tamen scire non poterit, quae silentio a me sint praetermissae, ut illis exornandis ingenium exerceret suum. Non idem sentiunt omnes. Sunt, pro desideris, et sententiarum diuersitate, sua cuique pulchra. Nec artificis laboris poterit incognitus esse modus, aut deficere prima et rudior

H 5

illa

illa quidem argumenti adumbratio. Noli ergo leuitatis arguere, quem certa ratio mouit, vt animum appelleret ad scribendum denuo. Tu mihi, illustris Particulo, certe fauebis: quem sentio meis praesertim delectari fabellis. Equidem Aesopias malo istas, quam Aesopi, vocare; ab illo neque inuentas, neq; concinnatas, verum ad imitationem formamq; exaratas magistri, qui, vt multis viam atq; similia effingendi rationem praemonstraret, exempla primum nobis pauca tradere voluit. Ego vero pluribus lectores monere institui, peruetusta quidem illa sapientum consuetudine, sed methodo formaque noua: vt, quae vsu quotidie veniunt, in apricum suauis et iucunda fictione proferrem. Fabularum tu, rebus aliquando grauioribus liber, liberali otio, volumen legere poteris. Si quis maleuolo animo, vt late patet inuidiae crimen, hunc laborem meum calumnia et obtreccionibus exacerbare velit: illum quod imitari nequeat: assidue et nauiter illi per me quidem calumniari et obtreccare liceat. Mihi sufficit, laudari abs te, tuique simillimis, laudatis viris, qui sapientes et boni de his literis recte iudicare potestis, meosque libellos, vt aetatem ferant, in bibliothecas vestras, cum melioribus monumentis, transferre non dedignamini. Vulgus, quos approbant, digitis monstrant alios: ego rudis plebeculae commendationem ne tanti quidem facio.

Idem

Idem Poeta.
 Aesopi nomen sicubi interposuero,
 Cui reddidi iam pridem, quicquid debui,
 Auctoritatis esse scito gratia:
 Vt quidam artifices nostro faciunt seculo,
 Qui pretium operibus maius inueniunt, nouo
 Si marmori adscripserunt Praxitelem suo
 Detrito, Myronem argento. Fabulae id audeant
 Adeo fucatae. Plus vetustis nam fauet
 Inuidia mordax, quam bonis praesentibus.
 Sed iam ad fabellam talis exempli feror. IO

Minuit praesentia famam.

Sicubi fabulas Aesopi nomine venditauero
 meas: cui, ne plagium aliquod literarium
 committerem, ego pridem ab se inuentas tri-
 bui, superioribus libellis ornatus expositas:
 auctoritatis gratia illud factum scito. Nam et
 nostra aetate quidam non infimi nominis arti-
 fices callide marmoribus recens ab se factis,
 fictisque vetustiorum exemplo, Praxitelem,
 aut argento Myronem adscribere solent: quo
 carius sua opera veneant, hominibusque solum
 venerando antiquitatis studio captis arriderent
 magis. Idem ergo nostrae adeo fucatae fabu-
 lae, ad lectoris captandam beneuolentiam,
 imitari conantur. Homines enim, vel propter
 inuidiam, quae solet perfibilare et infringere
 omnia, deterioribus vetustis, quam bonis prae-
 sentibus, magis fauent. Quae recens fiunt
 etiam optimo instituto, nisi ambitiosum prae
 se ferant antiquitatis nomen, tanquam vul-
 garia

garia et quotidiana, vilescunt ac reiiciuntur.
Ast citato gradu iam ad eiusmodi fabulam
progrediendum.

FAB. I.

Demetrius Rex, et Menander Poeta.

Demetrius, qui dictus est Phalereus,
Athenas occupauit imperio improbo.
Ut mos est vulgi, passim et certatim ruunt:
Feliciter subclamant. Ipsi principes
Illam osculantur, qua sunt oppressi, manum, s
Tacite gementes tristem fortunae vicem.
Quin etiam resides et sequentes otium,
Ne defuisse noceat, reptant vltimi.
In queis Menander, nobilis comoediis,
Quas, ipsum ignorans, legerat Demetrius, 20
Et admiratus fuerat ingenium viri;
Vnguento delibutus, vestitu affluens,
Veniebat gressu delicato et languido.
Hunc vbi tyrannus vidit extremo agmine:
Quisnam cinoedus ille? in conspectu meo 25
Audet venire? Responderunt proximi:
Hic est Menander scriptor. Mutatus statim

* * * *

Artis etiam miseri nobilitantur fama.

Cum Demetrius rex, qui Phalereus cogno-
minatur, Athenas opprimeret tyrannide, et
omnia sub potestatem suam redigeret: vt vul-
go solent, passim omnes vndique affluunt ita,
vt ciuium quisque primus ad nouum regem
suum accederet. Fausta et felicia gratulantes
precantur omnia. Ipsi etiam ciuitatis princi-
pes, vt ut publicam sentirent forti victoris
manu